

inden for rammen. Problemet er bare, at det var det samme, ministeren sagde for et år siden. Jeg har jubilæum i dag i Folketinget, mit 1-års-jubilæum, og det er det samme, jeg har hørt hele det sidste år fra ministeren: Nu skal vi effektivisere, nu skal vi forbedre.

Kunne ministeren ikke have et lidt større ambitionsniveau? Når vi nu skal diskutere finansloven næste gang, vil ministeren så ikke være med til virkelig at have et ambitionsniveau, så danskerne får nogle sunde og sikre fødevarer?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu vil jeg lige sige, at danskerne faktisk *har* sunde og sikre fødevarer.

Altså, jeg forstår, at fru Mette Gjerskov mener at kunne identificere nærmest ugentlige – det blev der godt nok ikke sagt, men det lød næsten sådan – fødevareskandaler. Sådan er det jo ikke. Fødevarssikkerheden i Danmark er meget høj, og det skal vi være glade for. Men jeg er da enig i, at vi hele tiden skal bestræbe os på at gøre tingene bedre.

Fru Mette Gjerskovs spørgsmål gik på, om der var nye analyser på vej. Jeg har redegjort for dem, vi kender til nu. Dem gennemfører vi for at gøre tingene bedre, og det burde vi kunne blive enige om egentlig er en ganske god idé.

Mette Gjerskov (S):

Se, nu fandt vi jo lige noget, vi var enige om. Ja, vi vil selvfølgelig meget gerne gøre tingene bedre, og vi glæder os også til at se analyserne af kontrol på slagterierne og på grænsekontrollen.

Det, jeg så vil spørge ministeren om i første omgang, er, om vi så får de analyser over, så vi kan se, hvad det medfører. For alt det her handler jo i sidste ende om prioritering. Det, ministeren laver, er jo en prioritering inden for rammen, og det betyder forhåbentlig, at vi får en bedre fødevarerkontrol.

Men jeg synes, det er for meget med så mange fødevareskandaler, vi har haft, og at vi har en ansvarlig minister, som siger, at vi har en strålende fødevarerkontrol i Danmark. Vi har forholdsvis sikre fødevarer i Danmark, det er jeg enig i. Men det ændrer ikke ved, at enhver, som går ned igennem et supermarked, og som har læst aviser inden for den sidste uge eller måned for den sags skyld, skal være opmærksom på hundrede sytten ting, fordi der rent faktisk er en mulighed for, at folk kan dø af de fødevarer, de køber i supermarkederne.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg må afvise de påstande. Og jeg synes egentlig, man lige skulle overveje det lidt, inden man står i Folketinget og påstår, at folk kan falde døde om ved at købe varer i danske forretninger.

Kl. 14.55

Det er jo ansvarsfulde detailhandlere, ansvarsfulde fødevarerhandlere, vi har her i landet, det er en ansvarsfuld produktion, et ansvarsfuldt landbrug, alle gør sig umage med at producere sunde og sikre fødevarer, og vi har ansvarsfulde medarbejdere i Fødevarerkontrollen. Vi har faktisk en høj grad af fødevarerikkerhed her i landet.

Selvfølgelig sker det fra tid til anden – det kan jo ikke undgås – at der opstår et problem. Der er vi faktisk i de allerfleste tilfælde ganske hurtige til at identificere problemerne, få dem analyseret og få dem håndteret. Og når noget går galt, så viser hindbærsagen jo, at så får vi effektivt rettet op på tingene og tilrettet procedurerne, sådan at det kommer til at fungere bedre.

Jeg synes lige, man skal sige, at det jo altså er grundlaget, at tingene faktisk fungerer temmelig godt her i landet.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så giver vi plads til en medspørger.

Bjarne Laustsen (S):

Man må jo konstatere i dag, at ministerens gennemslagskraft ikke er særlig stor, især ikke, når han er ovre hos finansministeren. For med den retorik, ministeren bruger, er der ikke noget ønske om at forbedre noget, ministeren har kun planer om at omfordele noget. Og ministeren forsvare sig jo med, at vi ikke behøver at tage de her prøver. Det er ikke noget, ministeren selv har fundet ud af, det er noget, han er blevet rådgivet til.

Det, man så skal gøre noget ved, er det, folk kan dø af, f.eks., at man får stoppet sagen om de importerede polske hindbær i tide og får fulgt den sag til dørs. Men de andre ting, som man så ikke skal gøre noget ved – færre kontrolbesøg eller færre prøver – er måske noget, man kun får roskildesygge af eller andet; det er ikke så slemt. Hvad er vurderingen, hvad er kriterierne for det?

Jeg synes, det var langt bedre, hvis det var et spørgsmål om økonomi – i forbindelse med hindbærsagen, eller hvad det nu måtte være –